

Čj.:  
Sp. zn.:  
  
Vyřizuje:  
Telefon:  
Fax:  
E-mail:  
Datum:

## Rozhodnutí

\_\_\_\_\_ v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, a § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále „správní řád“), rozhodl o odvolání obviněného \_\_\_\_\_ /dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí \_\_\_\_\_ odboru dopravně správních činností (dále „magistrát“) ze dne \_\_\_\_\_ ve věci přestupku dle § 125f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

### Odůvodnění

Krajský úřad vycházel ze spisové dokumentace magistrátu o celkovém počtu \_\_\_\_\_ listů včetně napadeného rozhodnutí a odvolání obviněného.

Dne \_\_\_\_\_ vydal (vypravil) magistrát rozhodnutí, dle kterého se odvolatel jako provozovatel vozidla RZ \_\_\_\_\_ dopustil přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu pro porušení ust. § 10 odst. 3 téhož zákona, a to tím, že nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem, protože dne \_\_\_\_\_ v \_\_\_\_\_ hodin porušil nezjištěný řidič motorovým vozidlem RZ \_\_\_\_\_ pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že v katastru obce \_\_\_\_\_, kde je dopravním značením \_\_\_\_\_ nejvyšší dovolená rychlost \_\_\_\_\_, jel rychlostí nejméně \_\_\_\_\_, po odečtu možné odchylky ( $\pm 3$  km/h) rychloměru \_\_\_\_\_, neboť mu tímto rychloměrem byla naměřena rychlost \_\_\_\_\_ km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec o \_\_\_\_\_ km/h.

Za přestupek byl odvolateli uložen správní trest pokuty ve výši \_\_\_\_\_ Kč. Dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou \_\_\_\_\_ Kč.

Odvolateli bylo napadené rozhodnutí dodáno do datové schránky dne [REDAKCE]. Dne [REDAKCE] bylo rozhodnutí doručeno fikcí, neboť uplynulo [REDAKCE] dnů od dodání datové zprávy do datové schránky odvolatele, aniž by se do schránky přihlásila oprávněná osoba (§ 17 odst. 4 zákona č. 300/208 Sb., v platném znění).

Dne [REDAKCE] bylo magistrátu do datové schránky doručeno odvolání, a to z datové schránky odvolatele. Odvolání je tedy včasné a podané osobou oprávněnou. Odvoláním se odvolatel domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, kdy konkrétně namítá:

- 1) Odvolatel se cítí být poškozen ve smyslu uplatňování práva na spravedlivý proces (čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod), a to jednáním správního orgánu zastoupeného úředníkem [REDAKCE], spočívající v odepření na jakékoliv informace ze spisu. O různé informace ze spisu, jakož i kopii celého spisu, bylo několikrát požádáno, různými způsoby, a to opakovaně. ([REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] e-mailem i datovou schránkou). Odvolatel chápe, že část materiálu podléhá správnímu řádu, avšak také ví, že část dokumentů, které se jej výslovně netýkají, podléhají ust. § 14 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“).
- 2) S ohledem na výše uvedenou skutečnost (zákon o svobodném přístupu k informacím), napsal odvolatel několik žádostí, aby jeho žádost mohla být posouzena v souladu se zákonem, pod který daná žádost patří.
- 3) Dále se odvolatel domnívá, že každá jeho žádost měla být posuzována individuálně, a nelze je zamítnout s odůvodněním, že již bylo odpovězeno. Obzvláště, pokud je každá žádost s jiným obsahem.
- 4) Magistrát namítá správnost podání dle § 37 odst. 4 správního řádu, přitom měl odvolatele vyzvat k doplnění podání dle § 37 správního řádu. Navíc podání bylo řádné, neboť podání zaslané datovou schránkou nemusí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2016 sp. Zn. 8 As 89/2011 a nález Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2016 sp. Zn. ÚS 289/2015 nebo stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017 sp. Zn. Pls I/2015). Dále odvolatel uvádí, že i soudy zastávají stanovisko, že nejprve je nutno doručovat prostřednictvím datových schránek, pak až poštou.
- 5) Ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu přímo mluví o možnosti pořizování kopií ze spisu a není explicitně řečeno, že toto právo musí být uplatňováno ústně. Je nutno si uvědomit, že magistrát trval na osobní návštěvě úřadu, aby si odvolatel mohl pořídit kopii ze spisu. Tímto však popírá § 6 odst. 2 správního řádu, dle kterého „správní orgán (magistrát) postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady., a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis. Lze-li však potřebné údaje získat z úřední evidence, kterou správní orgán sám vede, a pokud o to dotčená osoba požádá, je povinen jejich obsah zajistit. Při opatřování údajů podle tohoto ustanovení má správní orgán vůči třetím osobám, jichž se tyto údaje mohou týkat, stejné postavení jako dotčená osoba, ne jejíž požádání údaje opatřuje“. Pro obhajobu tvrzeného odvolatel odkazuje na ust. § 63 odst. 1 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě (dále jen „zákon o spisové službě“), který jednoznačně stanoví pro pověřené obce povinnost vést všechny dokumenty ve spisové službě, a dle ust. §23 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a

autorizované konverzi dokumentů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“). Z těchto dvou skutečností vyplývá, že správní orgán, který vede správní řízení ve shora uvedené věci, disponuje elektronickou verzí spisu. Dle ust. § 17 zákona o elektronických úkonech a v souladu s ust. § 4 odst. 4 správního řádu měl správní orgán žádosti odvolatele vyhovět. Tímto by nikomu nevznikly náklady. Správní orgán ani nevyužil možnost zaslání fyzické kopie poštou. Na podporu tohoto tvrzení odvolatel uvádí, že v jiném správním řízení (spis. zn. [REDAKCE]) mu bylo vyhověno a na vyžádání mu byla zaslána fotografie vozidla do DS. Toto je nad rámec výslovné dikce zákona, ale v odvolateli vytvořil legitimní očekávání. Tímto se odvolatel v dobré víře domnívá, že ačkoliv není striktně řečeno, že lze účastníku řízení zasílat spis nebo jeho části do datové schránky, mělo by tak být činěno právě s odkazem na § 4 odst. 1 správního řádu.

- 6) Poté, co nebylo odvolateli umožněno uplatnění jeho práv vzdáleně, dovolil si navrhnout přesunutí správního řízení, aby mu nevznikaly více náklady a zároveň se mohl osobně dostavit ke správnímu orgánu. Ani v tomto případě správní orgán nebyl vstřícný, tedy nepostupoval v souladu s ust. § 6 správního řádu. Odvolatel tak vyslovuje domněnku podjatosti oprávněné úřední osoby, neboť tento se snaží účelově navýšit náklady řízení. Nejprve pokuta [REDAKCE] Kč, následně [REDAKCE] Kč a nyní již [REDAKCE] Kč. Odvolatel chápe, že účtované náklady jsou prokazatelné a fixní, ale poukazuje na to, že magistrát účelově plněním svých povinností zvyšuje náklady odvolatele. Tyto náklady pak zvyšují příjem města, u kterého je správní řízení vedeno. Odvolatel proto tvrdí, že magistrát nemá zájem posílit bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, jakož i docílit vyšší kázně řidičů, protože svým jednáním se snaží o co nejdelší správní řízení. Toto tvrzení odvolatel podporuje správním řízením pod spis. zn. [REDAKCE], kde v průběhu prvních 15 dnů bylo vše elektronicky vyřízeno prostřednictvím DS a pokuta zaplacená.
- 7) Správní orgán se vůbec nevyjádřil k nepřiměřenosti nákladů, neboť jediné co k tomu napsal bylo, že vzdálenost bydliště odvolatele k magistrátu, nepostačuje k postoupení spisu. Přitom je právo účastníka řízení ověřit správnost důkazních materiálů. Odvolatel má za to, že nemusí sdělovat správnímu orgánu na základě jakého zákona chce doručit kopii spisu ke své osobě, neboť jako účastník řízení má na kopii právo.
- 8) Odvolatel nezpochybňuje důkazy, které jsou uvedené ve svisu, ani snahu vymoci postih, avšak žádný správní orgán nemůže výkladem zákona opomíjet, či zcela ignorovat jiné části stejného zákona (konkrétně správního řádu), dalších zákonů, či nálezů Nejvyššího soudu, či Ústavního soudu a tím krátiť účastníka řízení na jeho právech. Odvolatel tak žádá o zrušení rozhodnutí magistrátu, zastavení řízení a přezkum ve věci podjatosti magistrátu.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, správními předpisy a zjistil následující.

Dne [REDAKCE] byly magistrátu předány podklady k danému skutku. Písemností ze dne [REDAKCE] byla odvolateli doručena výzva, aby uhradil určenou částku ve výši [REDAKCE] Kč ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy nebo aby sdělil písemně údaje o totožnosti řidiče, který řídil vozidlo v době spáchání přestupku. Do datové schránky odvolatele byla výzva dodána [REDAKCE], doručena byla [REDAKCE]. Dne [REDAKCE] bylo z e-mailové adresy [REDAKCE] zasláno magistrátu podání, ve kterém je požadováno sdělení, kdo je majitelem případně pronajímatelem měřicího zařízení, kterým byla měřena rychlost vozidla, firmu, která přístroj instalovala a kdy, a taktéž kdy bylo provedeno poslední kontrolní měření, zda má příslušná firma

příslušné osvědčení a zápis z posledního kontrolního měření. V podpisové doložce je uveden [REDAKCE]. Žádost tak byla pravděpodobně zaslána odvolatelem, nicméně, nebyla opatřena uznávaným el. podpisem, proto magistrát tuto skutečnost odvolateli sdělil, a to na výše uvedenou e-mailovou adresu, ze které byla žádost podána. V tomto sdělení byl odvolatel poučen, že žádost, která byla magistrátu zaslána musí být v souladu s ust. § 37 správního řádu potvrzena písmeně, nebo e-mailem s uznávaným el. podpisem, datovou schránkou příp. osobně, a to do 5 dnů, jinak k tomuto podání nebude správní orgán přihlížet. Dále bylo odvolateli sděleno, že v dané věci není dosud vedeno správní řízení, nicméně dle ust. § 38 správního řádu má nárok nahlédnout do spisu a může tak učinit, po předchozí domluvě konkrétního data a hodiny na magistrátu. Z jakého důvodu odvolatel zaslal žádost prostým e-mailem bez uznávaného el. podpisu, když má zřízenou datovou schránku, odvolatel neuvedl. Dne [REDAKCE] totožnou žádost zaslal odvolatel z datové schránky [REDAKCE], vedené na jeho osobu. Dle krajského úřadu se tak jednalo o potvrzení žádosti v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu. Krajský úřad má za to, že magistrát postupoval správně, když odvolateli umožnil nahlédnout do spisu, i když nebyl účastník řízení, jak má na mysli ust. § 27 správního řádu, neboť dosud nebylo vedeno správní řízení. V daném případě by magistrát postupoval v souladu s ust. § 38 odst. 2 správního řádu. Bylo tedy na odvolateli, aby si se správním orgánem dohodl termín pro nahlížení do spisu, což však neučinil, určenou částku v daném termínu neuhradil, ani nesdělil údaje k řidiči, který se měl dopustit jednání majícího znaky přestupku dle ust §125f odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, naopak dále již byl pasivní. Magistrát nepostupoval nezákonně, když odvolateli nezaslal požadované listiny elektronicky.

Magistrát rovněž postupoval v souladu se zákonem, pokud dne [REDAKCE] usnesením č.j.: [REDAKCE] věc odložil z důvodu, že se mu do 60 dnů od přijetí oznámení nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Ještě téhož dne zaslal magistrát odvolateli příkaz, kterým ho uznal vinným z přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu pro porušení ust. § 10 odst. 3 téhož zákona, za který mu uložil pokutu ve výši [REDAKCE] Kč. Takovýto postup byl v souladu se zákonem, neboť provozovatel nevyužil možnost uhradit ve stanovené lhůtě určenou částku, nebo sdělit řidiče. Příkaz byl odvolateli dodán do datové schránky dne [REDAKCE]. Dne [REDAKCE] byl příkaz doručen fikcí. Odpor proti příkazu byl magistrátu doručen [REDAKCE], tedy ve lhůtě, prostřednictvím datové schránky. V odporu se odvolatel opětovně domáhá zaslání kopie spisové dokumentace a splněním tohoto požadavku podmiňuje zaplacení určené částky z výzvy č.j. [REDAKCE]. Odvolatel dále namítá, že nebylo nijak reagováno na požadavek zaslání kopie spisu, ani nebylo vysvětleno, proč nebyla výzva vyřízena. Nebylo ani vydáno usnesení o nahlížení do spisu (§ 38 odst. 5 správního řádu). Ze strany odvolatele bylo na výzvu včasné a věcně reagováno, tedy nepokládá za relevantní předat spis správnímu orgánu pro vydání příkazu.

Téhož dne byla rovněž prostřednictvím datové schránky magistrátu doručena další [REDAKCE] podání, ve kterých odvolatel uvádí, že opětovně žádá o doložení ověřovacího listu měřícího přístroje [REDAKCE], protokol o jeho instalaci a protokol z posledního kontrolního měření tohoto přístroje, zaslání/uveřejnění na jakém základě je přístroj provozován (smlouva, nákup, pronájem apod.) jelikož by se mělo jednat o veřejně dostupné informace, a opětovně žádá o zaslání kopie fotodokumentace přestupku vedeného proti jeho osobě, ve výše uvedeném spisu [REDAKCE]. Dne [REDAKCE] zaslal magistrát odvolateli vyznění, že byly shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí, přičemž dokazování mimo ústní jednání bude provedeno dne [REDAKCE] hodin v budově magistrátu, odboru dopravně správních činností, ul. [REDAKCE]. Doručeno prostřednictvím datové schránky, bylo odvolateli dne [REDAKCE].

Magistrát uvedeným postupem nejednal nezákonně, nicméně v rámci vstřícnosti mohl odvolateli, který nepochopil sdělení, že magistrát nebude spisovou dokumentaci zasílat elektronicky, opětovně sdělit, že na

svém postoji trvá, a pokud se hodlá se spisovou dokumentaci seznámit, aby se dostavil ke správnímu orgánu, nebo dal k tomuto úkonu zmocnění jiné osobě. Zvláště, když odvolatel tvrdošíjně požadoval, službu, na kterou nemá zákonný nárok, ani se nejedná o zavedenou praxi správních orgánů. Jestliže magistrát svůj postoj sdělil odvolateli hned na počátku, a to prostým sdělením, kterým ho informoval, že na zasílání kopií spisu není právní nárok, stejně tak na nahlížení do spisu elektronickou formou, nicméně nahlížení do spisu a činění si výpisů a pořizování jeho kopií není odvolateli upřeno, kdy tak může činit přímo u správního orgánu, nepochybil. Na této skutečnosti nic nezměnil ani fakt, že odvolatel stále dokola v několika po sobě jdoucích podáních svůj požadavek opakoval a magistrát již na tato podání nereagoval.

Odvolatel ve svém podání ze dne [REDAKCE] učiněné prostřednictvím datové schránky, na vyrozumění o provedení důkazů mimo ústní jednání zaslané magistrátem, reagoval tak, že k, že se nechce vzdát práva na vyjádření k podkladům, které chce učinit písemně prostřednictvím datové schránky, avšak doposud mu nebylo umožněno nahlédnout do spisové dokumentace, dále že nedostal od magistrátu vysvětlení, proč tento nečiní kroky v jeho prospěch, ale naopak činil kroky proti odvolateli, neboť bez podání vysvětlení činí kroky ke zvyšování nákladů celého řízení. Odvolatel chce zaplatit stanovenou pokutu ve výši [REDAKCE] Kč, však před zaplacením se dožaduje nahlédnutí do spisu za vynaložení přiměřených nákladů, ale nebyla mu poskytnuta žádná informace ani na základě zákona o svobodném přístupu k informacím, ani na základě správního řádu, a ani nebylo sděleno proč. Proto odvolatel žádá, aby mu byly zaslány informace, o které již žádal v předešlých písemnostech. Zároveň tímto žádá o postoupení spisu správnímu orgánu v místě trvalého bydliště obviněného, a to z důvodu, aby účastník řízení nebyl nepřiměřeně zatížen finančně a časově při projednávání v budově Magistrátu města [REDAKCE].

Krajský úřad konstatuje, že uvedené podání se jeví jako chaotický výčet některých procesních kroků správního orgánu, požadavku na zaslání kopie spisové dokumentace a neoprávněné kritiky správního orgánu, který mu neposkytuje informace. Pokud se chtěl odvolatel vyjádřit písemně prostřednictvím datové schránky, mohl takto učinit, a to dokonce i v rámci odvolání. Krajskému úřadu není znám důvod, proč takto neučinil, ani odvolatel takovýto důvod neuvedl. Nahlížení do spisové dokumentace mu nebylo nikdy odepřeno, naopak, byl to odvolatel, kdo nereagoval na sdělení magistrátu, aby si domluvil termín, kdy se na magistrát za účelem nahlédnutí do spisu dostaví. Jedná se o běžný postup vhodný pro účastníka řízení (v daném případě odvolatele), aby se ke správnímu orgánu dostavil v domluvené době a nemusel čekat, než správní orgán vyhledá spis, případně skončí jednání s jiným účastníkem řízení, zvláště, pokud má odvolatel bydliště mimo správní obvod příslušného správního orgánu. Správní orgán si tak na dohodnutou dobu vyhradí časový prostor výhradně pro odvolatele. Přestože magistrát odvolateli sdělil, že požadovaný spisový materiál mu nebude posílat, neboť pro tyto účely slouží institut nahlížení do spisové dokumentace dle ust. § 38 správního řádu, odvolatel správnímu orgánu opakovaně zasílal podání, ve kterých se zasílání spisové dokumentace dožadoval. Správní orgán nepostupoval v rozporu se zákonem, když na každé další takové podání již nereagoval. Sdělení magistrátu bylo srozumitelné a není rozumného důvodu se domnívat, že magistrát musí stejnou srozumitelnou odpověď opakovat jen proto, že účastník řízení (odvolatel) nechce nebo odmítá chápat, co je mu sdělováno. Žádost odvolatele o zaslání kopie spisu není podáním, kterým by se zahajovalo řízení o žádosti, neboť v daném případě se jedná o procesní postup správního orgánu, který je dán zákonnou úpravou (správní řád). Odvolatel je jediným účastníkem v řízení a dle správního řádu má v případě sankčního řízení odvolatel výjimečné postavení, kdy může do spisu po celou dobu řízení nahlížet, činit si z něj výpisky nebo pořizovat kopie, jakož i navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy. Jestliže odvolatel tohoto svého práva nevyužil, nemůže to dávat k tíži správnímu orgánu. Závěrem krajský úřad konstatuje, že odvolatel je jediným účastníkem řízení a jako takový může nahlížet do spisu a seznamovat se se všemi podklady, jako i pořizovat si kopie nejen po

celou dobu řízení, ale i po jeho skončení. Krajský úřad se v tomto konstatování opírá o závěr Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 č.j.: 2 As 38/2007-78 a 9 Ans 7/2é12-56.

Dále krajský úřad konstatuje, že spisový materiál neobsahuje žádost odvolatele, která by byla podána podle zákona o svobodném přístupu k informacím, i když toto tvrdí. Dle ust. § 14 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, musí být z žádosti zřejmé, že je podána podle tohoto zákona. Z uvedeného vyplývá, že žadatel musí ve své žádosti přímo uvést, že se domáhá sdělení informace podle tohoto zákona. Pokud v žádosti není uvedeno, že se jedná o žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím, nejedná se o žádost podle tohoto zákona (§ 14 odst. 4 cit. zákona). V žádném podání odvolatele není uvedeno, že by žádal informaci podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Co se týče požadavku odvolatele o postoupení spisového materiálu správnímu orgánu v místě bydliště odvolatele dle ust. § 131 odst. 5 a 6 správního řádu, pak dle tohoto ustanovení lze na požádání účastníka řízení věc postoupit z důvodu vhodnosti. Postoupení z důvodu vhodnosti jinému správnímu orgánu se využije např. když v případě více účastníků řízení bydlí ve správním obvodu orgánu, jemuž se věc postupuje. V případě jednoho účastníka řízení tehdy, když by tomuto účastníku činilo potíže, dostavit se k místně příslušnému správnímu orgánu, např. ze zdravotních důvodů, nebo z důvodu, že účastník řízení prokáže, že kvůli nepříznivé finanční situaci, by mu výdaje na cestovné způsobilo existenční potíže. V praxi se tak jedná o osoby upoutané ze zdravotních důvodů na lůžko, resp. imobilní, případně osoby zcela odkázané na sociální dávky. V případě odvolatele by se jednalo pouze o přenesení případných nákladů z odvolatele na správní orgán, např. pokud by odvolatel navrhoval výslechy svědků, či místní šetření, což není účelem tohoto zákonného ustanovení. Procesní ekonomie se týká nákladů všech zúčastněných stran, nejen odvolatele. Navíc, odvolatel tento požadavek vyslovil v době, kdy již byly podklady pro vydání rozhodnutí shromážděny, a správní řízení bylo ve fázi před vydáním rozhodnutí. V daném případě by bylo zcela neúčelné postupovat spisový materiál jinému správnímu orgánu, který by jen vydal rozhodnutí. Správní orgán tedy nejednal v rozporu se zákonem, pokud po provedení důkazů mimo ústní jednání, kterého se odvolatel nezúčastnil, ani se z účasti důvodně neomluvil s požadavkem náhradního termínu, vydal meritorní rozhodnutí. V postupu magistrátu neshledal krajský úřad pochybení, které by mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí.

Co se týče skutkových zjištění, tak magistrát vycházel z oznámení Policie České republiky, která magistrátu zaslala seznam záznamů přestupků, kterých se za období od [redacted] hodin, dopustili blíže neustanovení řidiči [redacted] ve směru jízdy z [redacted] na [redacted]. Jedním z blíže neustanovených řidičů byl řidič vozidla [redacted]. Současně s oznámením byl magistrátu zaslán kalibrační list a ověřovací list rychloměru [redacted], v.č. [redacted], kterým byla rychlost vozidel měřena. Zpracovatelem dat rychloměru je tedy Policie ČR, která je k tomu oprávněna. Na stránkách magistrátu v sekci odpovědi na žádosti dle zákona o svobodném přístupu k informacím, je na žádost ze dne [redacted] odpovězeno, že provozovatelem rychloměru v [redacted] [redacted]. Jedná se tedy o veřejně dostupnou informaci na stránkách magistrátu, kterou si odvolatel mohl zjistit sám. Krajský úřad tak má za to, že zpracování dat z rychloměru proběhlo v souladu se zákonem, platným ověřovacím listem ze dne [redacted] je doloženo, že rychloměr byl odzkoušen dle příslušného metrologického předpisu, registrační značka na fotografii pořízené rychloměrem je čitelná a dle této RZ se jedná o vozidlo [redacted], jehož provozovatele je dle registru vozidel právě obviněný. Krajský úřad má tedy za prokázané bez důvodných pochybností, že předmětné vozidlo překročilo nejvyšší dovolenou rychlost v [redacted] km/h, tudíž jeho řidič se dopustil jednání majícího znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Tuto skutečnost odvolatel ani nerozpore.

Ke skutkovému stavu krajský úřad dále uvádí, že řízení s odvolatelem bylo zahájeno doručením příkazu, kterým uznal odvolatele vinným ze spáchání z přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za což mu uložil pokutu ve výši [REDAKCE] Kč, proti kterému byl podán v zákonné lhůtě odpor. Následně bylo v řízení vydáno rozhodnutí, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání z přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za což mu uložil pokutu ve výši [REDAKCE] Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši [REDAKCE] Kč. K tomuto krajský úřad konstatuje, že v případě přestupku provozovatele dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, se pro určení výše pokuty použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyšuje [REDAKCE] Kč (§ 125f odst. 4 zákona o silničním provozu). Magistrát v příkazu uložil odvolateli pokutu ve výši [REDAKCE] Kč. Za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu se dle zákona uloží pokuta ve výši [REDAKCE] Kč.

Z uvedeného je zřejmé, že magistrát postupoval standardně, kdy již v příkazu by uložil pokutu v rozmezí od [REDAKCE] Kč. V odůvodněných případech se však lze od uvedeného rozmezí odchýlit. Jestliže magistrát uložil v příkazu pokutu ve výši [REDAKCE] Kč, bylo to na samé dolní hranici zákonného rozmezí. Jestliže po podání odporu magistrát opětovně uznal odvolatele vinným ze spáchání totožného přestupku a pokutu ponechal ve stejné výši, avšak uložil povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši [REDAKCE] Kč, bylo to zcela v souladu se zákonem. Odvolatel namítá, že magistrát takto postupoval svévolně, resp. účelově ve snaze získat co nejvíce peněz do rozpočtu města [REDAKCE]. Takovýto pohled na věc je dle krajského úřadu zcela zcestný, neboť magistrátu takový postup ukládá zákon. Pokuta ve výši [REDAKCE] Kč uložena v příkazním řízení je nejnižší možnou pokutou, která mohla být za přestupek dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu uložena. Byl to právě odvolatel, kdo svým postojem (pasivitou) nechal marně uplynout dobu 15 dnů, ve které mohl stanovenou částku [REDAKCE] Kč zaplatit.

Dále krajský úřad uvádí, že v případě přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se k odpovědnosti fyzické osoby za tento přestupek nevyžaduje zavinění. V daném případě bylo porušení pravidel zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku a toto porušení vykazovalo znaky přestupku dle zákona o silničním provozu. K projednání tohoto přestupku magistrát přistoupil poté, co nezhájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti, odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Dle zákona lze věc odložit jen tehdy, pokud správní orgán učiní nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku [dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu], jehož znaky byly jednáním řidiče vozidla odvolatele naplněny. Odvolatel ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy nesdělil magistrátu údaje na podkladě kterých by bylo možno identifikovat řidiče, ani neuhradil určenou částku na účet magistrátu. Magistrát neměl jinou možnost, jak zjistit řidiče předmětného vozidla v době překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Jednou ze základních podmínek pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla je povinnost správního orgánu učinit tzv. nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. V tomto případě má krajský úřad za to, že tyto nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku učiněny byly. Magistrát na podkladě výše uvedených skutečností postupoval v souladu se zákonem, a krajský úřad má spáchání přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu pro porušení ust. § 10 odst. 3 téhož zákona za prokázané bez důvodných pochybností.

K materiální stránce krajský úřad uvádí, že tato naplněna byla, neboť je zájmem veřejnosti, aby se provozu na pozemních komunikacích účastnili jen zodpovědní řidiči, kteří budou dodržovat příslušné zákony. Je na provozovateli silničního vozidla, aby vozidlo svěřil jen takovéto osobě, nikoliv řidiči neukázněnému.

K námitkám odvolatele krajský úřad uvádí:

K námitkám č. 1, 2 a 3 se krajský úřad již zcela vyjádřil výše, když hodnotil procesní stránku řízení a skutková zjištění.

K námitce č. 4 se krajský úřad již částečně vyjádřil v rámci hodnocení procesního postupu magistrátu a pro úplnost dodává, že odvolatel neuvedl, které konkrétní podání má na mysli, ale ze spisu jednoznačně vyplývá, že všechna podání odvolatele učiněná prostřednictvím datové schránky magistrát plně akceptoval, pouze podání ze dne [REDAKCE] bylo učiněno prostřednictvím e-mailu bez uznávaného el. podpisu, tedy se jednalo o datové podání, které nesplňovalo zákonné náležitosti. Správní orgán odvolateli pomohl tyto nedostatky odstranit, když jej vyzval, aby toto podání do 5 dnů potvrdil v souladu se zákonem, konkrétně dle ust. § 37 správního řádu, což odvolatel učinil. Krajský úřad má za to, že jiný způsob „pomoci“ ze strany správního orgánu není možný.

K námitce č. 5 se krajský úřad již téměř plně vyjádřil výše, a pro úplnost dodává, že dle zákona o spisové službě mají určité subjekty povinnost vést spis rovněž v elektronické podobě, avšak obecní úřady obce s rozšířenou působností mezi tyto povinné subjekty nepatří. Obce vykonávají spisovou službu v elektronické nebo listinné podobě. (§ 63 odst. 3 zákona o spisové službě). Je nutno rozlišovat mezi pojmy spisová služba a elektronický spis. Rovněž je nutno vnímat zákonnou úpravu komplexně, nikoliv si vybrat jen některá ustanovení z různých zákonů a tyto uplatňovat ve svůj prospěch. Odvolatel se tedy mylí, když si myslí, že magistrát vede veškerou spisovou dokumentaci kompletně v elektronické podobě. K části námitky týkající se spisové dokumentace Magistrátu města [REDAKCE] se krajský úřad nemůže vyjádřit, neboť k tomuto spisu nemá relevantní informace.

Rovněž k námitce č. 6 se krajský úřad již z větší části vyjádřil výše a pro úplnost dodává, že námitku podjatosti správního orgánu je nutno uplatnit bezodkladně, nikoliv až téměř po jednom roce. Rovněž samotná skutečnost, že obecní úřad, který vede správní řízení a který uloží pokutu, následně tyto peníze využívá, neboť pokuta je zahrnuta do rozpočtu příslušné obce, není důvod pro vyslovení podjatosti. K takzvané systémové podjatosti se již vyjádřily i soudy.

K námitce č. 7 a 8 se krajský úřad již zcela vyjádřil výše.

Pokuta za přestupek byla odvolateli uložena v souladu se zákonem, v napadeném rozhodnutí nebylo možné i s přihlédnutím k jakékoliv polehčující okolnosti od této pokuty upustit (§ 125c odst. 9 zákona o silničním provozu). Krajský úřad coby odvolací správní orgán svýší pokuty uložené na samé spodní hranici zákonné výměry souhlasí a považuje ji za přiměřenou konkrétnímu jednání odvolatele a osobě která naplnila znaky přestupku v souvislosti s překročením nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o [REDAKCE] km/h.

Ustanovení § 79 odst. 1 přestupkového zákona hovoří o tom, že občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, jakož i navrhovateli, bylo-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j), se uloží povinnost nahradit státu náklady, spojené s projednáváním přestupku. Náklady řízení se hradí paušální částkou, kterou stanoví Ministerstvo vnitra České republiky v dohodě s Ministerstvem financí České republiky zvláštním právním předpisem. Tímto předpisem je vyhláška MV č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální náklady řízení o přestupcích, ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb. Podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb. pak paušální částka, kterou je občan povinen nahradit podle § 79 odst. 1 přestupkového

zákona, činí [REDAKCE] Kč. Důvody pro upuštění povinnosti nahradit náklady řízení nebo pro snížení částky [REDAKCE] Kč, krajský úřad u obviněného neshledal.

Krajský úřad po přezkoumání napadeného rozhodnutí v odvolacím řízení rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

### Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).